

— zasada lojalnej współpracy nakłada również na instytucje Unii wzajemne obowiązki współpracy z państwami członkowskimi.

— w przekonaniu skarżącej jeżeli w tak nieprecyzyjnym i płynnym kontekście normatywnym nie można nawet oczekiwać od Komisji uprzedniej i pewnej informacji o kwalifikowalności danego projektu, oznacza to również naruszenie zasady pewności prawa.

2) Żądanie subsydiarne: błędna interpretacja pojęcia wyczerpującej kontroli i brak uzasadnienia korekty finansowej

— skarżąca uważa, że w zaskarżonej decyzji Komisja uznała za niepodlegające lub jedynie częściowo podlegające kwalifikacji do finansowania wydatki wymienione w żądaniu subsydiarnym z tego powodu, że nie odpowiadały wyczerpującej kontroli granicznej lub odpowiadały mu jedynie częściowo. W opinii skarżącej Komisja wysnuła ten wniosek w następstwie błędnej interpretacji pojęcia wyczerpującej kontroli.

— skarżąca dodaje, że Komisja, mimo udzielonej jej informacji, nie przeprowadziła koniecznych sprawdzeń w celu ustalenia dokładnej kwoty podlegającej zwrotowi w związku z ogółem środków i — w odniesieniu do niektórych z nich — błędnie określiła kwoty ryczałtowe. Zdaniem skarżącej Komisja ustaliła te kwoty w sposób ryczałtowy na podstawie założonej proporcji między czynnościami wykonywanymi przez właściwe organy w dziedzinie kontroli granicznej oraz ich pozostałymi czynnościami, a powinna oprzeć się na przepisach art. 22 ust. 3 lit. b) decyzji Komisji C(2004) 248 w sprawie zarządzania i monitorowania instrumentu finansowego Schengen, a zatem na wadze stwierdzonych naruszeń lub znaczeniu niedociągnięć systemu zarządzania i kontroli, które — wraz z ich następstwami finansowymi — doprowadziły do powstania wykrytych nieprawidłowości

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2011 r. — Air France — KLM przeciwko Komisji

(Sprawa T-62/11)

(2011/C 95/13)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Air France — KLM (Paryż, Francja) (przedstawiciele: A. Wachsmann i S. Thibault-Liger, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności całej decyzji Komisji Europejskiej nr C(2010) 7694 wersja ostateczna z dnia 9 listopada 2010 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 53 porozumienia EOG i art. 8 umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego, sprawa COMP/39.258 — Lotniczy przewóz towarów, w zakresie w jakim dotyczy ona Air France-KLM jak również powodów, na których opiera się jej sentencja;

— co najmniej, stwierdzenie nieważności art. 5 lit. b) i lit. d) decyzji nr C(2010) 7694 wersja ostateczna z dnia 9 listopada 2010 r. nakładającego dwie grzywny na Air France-KLM i powodów, na których opiera się ten artykuł lub obniżenie, na podstawie art. 261 TFUE, tych grzywnien do odpowiedniej kwoty;

— w każdym razie, obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skarżąca podnosi dwanaście zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy błędnego przypisania skarżącej odpowiedzialności za praktyki Société Air France i KLM, co narusza obowiązek uzasadnienia, zasady dotyczące możliwości przypisania odpowiedzialności spółkom dominującym za praktyki ich spółek zależnych oraz zasady dotyczące sukcesji przedsiębiorstw w ramach grup przedsiębiorstw jak również zasady odpowiedzialności osobistej i indywidualizacji kar.
- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia prawa do niezależnego i bezstronnego sądu ze względu na wydanie zaskarżonej decyzji przez organ, który posiada jednocześnie kompetencje w zakresie prowadzenia dochodzenia i wymierzania sankcji z naruszeniem art. 47 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 6 ust. 1 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy naruszenia komunikatu Komisji w sprawie współpracy⁽¹⁾ oraz zasad równego traktowania i ochrony uzasadnionych oczekiwań wynikającego z zastosowania tego komunikatu na rzecz Lufthansy/Swiss, co zdaniem skarżącej nie spełnia wymogów komunikatu w sprawie współpracy.
- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia wynikającego ze sprzeczności między sentencją i uzasadnieniem zaskarżonej decyzji w odniesieniu do określenia naruszenia przypisanego skarżącej.
- 5) Zarzut piąty dotyczy braku uzasadnienia oraz naruszenia zasad równego traktowania i niedyskryminacji ze względu na umorzenie postępowania przeciwko jedenastu liniom lotniczym.

- 6) Zarzut szósty dotyczy naruszenia zasady niedziałania surowszych kar wstecz i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań ze względu na zastosowanie wytycznych Komisji z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien⁽²⁾ w celu ustalenia grzywien nałożonych na skarżącą, pomimo iż te wytyczne zostały wydane po wszczęciu dochodzenia; wspomniane zastosowanie z mocą wsteczną wytycznych z 2006 r. doprowadziło zdaniem skarżącej do znacznego zwiększenia poziomu grzywien, którego nie można było racjonalnie przewidzieć w chwili wystąpienia okoliczności faktycznych.
- 7) Zarzut siódmy dotyczy naruszenia prawa skarżącej do bycia wysłuchaną i zasady równości broni w odniesieniu do ustalania nałożonych na nią grzywien, ze względu na to, że nie miało miejsca postępowanie kontradiktoryjne w przedmiocie zasadniczych elementów ustalania grzywien.
- 8) Zarzut ósmy dotyczy błędów w ustalaniu grzywien nałożonych na skarżącą ze względu na to, że grzywiny te zostały zdaniem skarżącej ustalone na podstawie błędnych wartości sprzedaży i), do których należało wliczyć tylko rozważane dopłaty, a nie opłaty oraz ii), które nie powinny zawierać kwot odpowiadających 50 % dochodów inbound Société Air France i KLM uzyskanych na Europejskim Obszarze Gospodarczym.
- 9) Zarzut dziewiąty dotyczy błędnej oceny wagi praktyk Société Air France i KLM wynikającej z oczywistych błędów w ocenie i z naruszenia zasady równości traktowania z jednej strony ze względu na odmówienie uwzględnienia znikomej wagi naruszeń w odniesieniu do dopłat, niewielkiego łącznego udziału stron w rynku, nieznacznych marż uzyskanych przez Société Air France i KLM oraz pogorszenia stanu ich finansów z uwagi na kryzys gospodarczy w sektorze lotniczego przewozu towarów a z drugiej strony ze względu na włączenie do zakresu naruszenia kontaktów dotyczących praktyk stosowanych poza Europejskim Obszarem Gospodarczym.
- 10) Zarzut dziesiąty dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności kar i oczywistego błędu w ocenie ze względu na zastosowanie dodatkowej kwoty 16 % do grzywien nałożonych na skarżącą oraz braku uzasadnienia dotyczącego ustalonej w tym celu stawki 16 %.
- 11) Zarzut jedenasty dotyczy błędnego ustalenia czasu trwania naruszenia zarzucanego Société Air France, które spowodowało nieuzasadnione zwiększenie grzywiny nałożonej na skarżącą z powodu tego naruszenia.
- 12) Zarzut dwunasty dotyczy oczywiście niewystarczającego charakteru 15 % obniżenia grzywien nałożonych na skarżącą na podstawie uregulowań prawnych dotyczących transportu lotniczego towarów między państwami członkowskimi i państwami trzecimi.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji dotyczący nienakładania grzywien lub obniżenia ich kwoty w sprawach kartelowych (Dz.U. 2002, C 45, s. 3).

⁽²⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, s. 2).

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2011 r. — Air France przeciwko Komisji

(Sprawa T-63/11)

(2011/C 95/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Société Air France (Roissy Charles de Gaulle, Francja) (przedstawiciele: A. Wachsmann i S. Thibault-Liger, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności całej decyzji Komisji Europejskiej nr C(2010) 7694 wersja ostateczna z dnia 9 listopada 2010 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE, art. 53 porozumienia EOG i art. 8 porozumienia między Konfederacją Szwajcarską a Wspólnotą Europejską w sprawie transportu lotniczego, sprawa COMP/39.258 — Lotniczy przewóz towarów, w zakresie, w jakim dotyczy ona Société Air France, jak również powodów, na których opiera się jej sentencja;
- co najmniej, stwierdzenie nieważności art. 5 lit. b) decyzji nr C(2010) 7694 wersja ostateczna z dnia 9 listopada 2010 r. nakładającego na Société Air France grzywnę i powodów, na których opiera się ten artykuł lub obniżenie owej grzywiny, na podstawie art. 261 TFUE, do odpowiedniej kwoty;
- w każdym razie obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi dziesięć zarzutów, które są co do zasady identyczne lub podobne do podniesionych w sprawie T-62/11 Air France — KLM przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2011 r. — Martinair Holland NV przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-67/11)

(2011/C 95/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat R. Wesseling)

Strona pozwana: Komisja Europejska